

Tekrar Gölse Cemalim

– alacalı · 19 Haziran 2016

Kazdağının altında, doğan güneşi belli
Aşkla saplandı kalbe, büyür içte fidanım
Ruhu terk edip gitti, sevdam onunla belli
Dinmedi acıları, yalnız kaldı fıganım

Bana gerçek yakındı, yaşarken sırdaşımız
Sarıldık biz yıllarca, dara düşse başımız
Birlikte hep kazandık, evde pişti aşımız
Dinmedi acılarım, yalnız kaldı cihanım

İlkeleri namustu, hile hurdası yoktu
Maziye taradıkça, hakikatı pek çoktu
Günleri hak saydıkça, kalbe saplanan oktu
Yıkılmaz acıları, yalnız kaldı mihrabım

Balıkesir ilini, Balya'yı kaza saydık
Akı kara karayı, hepten ormana yaydık
Güngörmezi geçmeden, Akbaşı hedef saydık
Kaybolmadı acılar,yalnız kaldı cananım

Eskiye yeni dedik,sevdalardan ayırdık
Akbaşı çıkarbildik,dayı amca kayırdık
Umutları yıkıldı,kardeşlikten sıyırdık
Mahzun kalan gönlümü,yok saymasa meramım

Annem ile babamın,toprağında harcım var
Ne kardeş ne bacıyı,söyletecek sancım var
Maşak tepelerin de,sinmeyecek hıncım var
Akbaş olsun hayalim,yalnız kaldı kelimim

Çok uğraştım köyümle,eş dost birlik sağlansın
Duvarları örerek,baba evi canlansın
Hain ellerin kolu,ben olmadan bağlansın
O gün belki dönerim, tekrar gülse cemalim
Bahattin Tonbul

24.4.2012